

بررسی فیتوشیمیایی گیاه *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

میترا مهربانی^{۱*}، سارا روح‌اللهی^۲، علیرضا فرومدی^۳

- استادیار، گروه فارماکوگنوزی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان
- داروساز، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان
- دانشیار، گروه شیمی دارویی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران
* آدرس مکاتبه: کرمان، صندوق پستی: ۴۹۳ - ۷۶۱۷۵، دانشکده داروسازی کرمان، تلفن: ۰۳۴۱ (۳۲۲۰۰۹۰ - ۰۳۴۱) داخلی ۴۹۹، نامابر: ۰۳۴۱ (۳۲۲۰۷۹۹)
پست الکترونیک: mmehrabani@hotmail.com

تاریخ تصویب: ۸۴/۶/۱۴

تاریخ دریافت: ۸۳/۸/۲۵

چکیده

مقدمه: گیاه *Dracocephalum polychaetum* Bornm. از خانواده نعناعیان، یکی از گونه‌های بومی ایران از جنس *Dracocephalum* می‌باشد و تاکنون گزارشی از مواد تشکیل دهنده این گونه انجام نگرفته است. این گیاه در طب سنتی منطقه کرمان به دلیل بوی خوش و به عنوان ضد دل درد با نام مفرو استفاده می‌شود.
هدف: در این بررسی مواد تشکیل دهنده اسانس و فلاونوییدهای گیاه مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

روش بررسی: سرشاره هواپی خشک و پودر شده گیاه با روش تقطیر با آب داغ با استفاده از دستگاه کلونجر اسانس‌گیری شد و اسانس حاصل با دستگاه GC-MS مورد تجزیه قرار گرفت. شناسایی ترکیبات تشکیل دهنده بر اساس مقایسه طیف‌های جرمی استاندارد و استفاده از ضربی بازداری و تزریق استاندارد صورت گرفت. عصاره متانولی گیاه روی سیلیکاژل PTLC کروماتوگرافی گردید و دو فراکسیون جدا شد. ساختمان این دو ترکیب با استفاده از طیف UV و H-NMR تعیین گردید.

نتایج: گیاه دارای ۱/۳ درصد اسانس زرد کمرنگ می‌باشد که درصد عمده آن را مونوتترین‌ها تشکیل می‌دهند. اجزای اصلی شامل: پریل‌آلدید (حدود ۷۰ درصد) و لیمون (حدود ۱۷ درصد) می‌باشد. دو آگلیکون فلاونی آپیژنین و لوتوولین در عصاره متانولی سرشاره‌های هواپی گیاه وجود دارد.

بحث: اسانس‌ها و فلاونوییدها معمول‌ترین مواد شیمیایی گونه‌های دیگر *Dracocephalum* می‌باشند. درصد اسانس در *D. polychaetum* در مقایسه با سایر گونه‌ها بالاتر است و پریل‌آلدید تاکنون در هیچ گونه‌ای از *Dracocephalum* گزارش نشده است. فلاون‌های آپیژنین و لوتوولین در سایر گونه‌های این جنس نیز وجود دارند.

گل واژگان: گیاه *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

مقدمه

گیاه *Dracocephalum polychaetum* Bornm. از خانواده نعناعیان، یکی از ۸ گونه جنس *Dracocephalum* است که در ایران می‌رویند و در عین حال انحصاری ایران و استان کرمان نیز می‌باشد و تاکنون گزارشی از مواد مشکله این گونه انجام نگرفته است [۱،۲]. این گیاه در طب سنتی منطقه کرمان به دلیل بوی خوش و به عنوان ضددل درد با نام مفرو استفاده می‌شود. مشهورترین گونه *Dracocephalum moldavica* در ایران بادرشی با نام علمی *L.* است که آب مقطر معطر آن به عنوان مقوی قلب و آرامبخش مصرف سنتی دارد [۳].

گونه‌های مختلف *Dracocephalum* دارای اسانس، فلاونوئید، دی‌ترپن، تانن و اسیدهای فنلی می‌باشند [۴،۵،۶،۷،۸،۹،۱۰]. در اسانس *D. thymiflora* لیمونن به عنوان جزء اصلی، اثرات ضدمیکروبی مطلوبی از خود ظاهر کرده است [۱۱]. کاهش شدیدتری گلیسرید و کلسترونول در موش صحرایی در اثر استفاده از پلیفنل‌های گیاه *D. kotschyi* اثراً ضداثرات مخرب قرارگیری در محیط بدون اکسیژن (anti anoxic) عصاره آبی گیاه *D. tanganicum* در مغز موش و اثر ضددردی اسانس گیاه *D. kotschyi* در موش به اثبات رسیده است [۱۲،۱۳]. وجود فلاونوئید لوتوئولین در *D. kotschyi* *D. moldavica* *D. integrifolium* *D. grandiflorum* آنها را نامزد مناسی برای استفاده در برونشیت‌های مزمن می‌نماید [۱۱،۱۲،۱۳]. اسانس *D. heterophyllum* اثراً ضدآسم و ضدسرمه و ضدغ Fonni کننده نیز دارد [۱۴]. از *D. komarovii* دی‌ترپن‌های دسته ایسه‌تکسان که اثرات ضدترپانوزوما نشان داده‌اند جداسازی گردیده است [۱۰]. اسانس *D. moldavica* دارای اسانس با جزء عمده ژرانیل استات و اسیدهای فنلی رزمارینیک و کافئیک، تانن و دی و تری ترپن‌هایی مانند تیلیانین، اسید اولثانولیک و آکاستین می‌باشد [۴،۹].

با توجه به اهمیت گونه‌های مختلف *Dracocephalum* در این بررسی مواد تشکیل‌دهنده اسانس و فلاونوئیدهای گیاه مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

مواد و روش‌ها

اندام هوایی گیاه در زمان گل‌دهی در خردادماه ۱۳۸۲ از کوه لالهزار واقع در جنوب شهر لالهزار استان کرمان در ارتفاع ۴۰۰۰-۳۷۰۰ متری جمع‌آوری و در سایه خشک گردید. نمونه هرباریومی آن پس از شناسایی توسط گروه گیاه‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه کرمان با شماره ۱۰۵۹ در هرباریوم دانشکده داروسازی کرمان نگهداری شد. پس از خرد و آسیاب نمودن گیاه ۱۰۰ گرم از آن به کمک دستگاه کلونجر با روش تعطیر با آب داغ به مدت سه ساعت اسانس‌گیری و اسانس پس از آب‌گیری با سولفات سدیم بدون آب، به دستگاه گاز کروماتوگراف متصل به طیف سنج جرمی مدل QP-5050A

GC-MS Shimadzu با شرایط ذیل تزریق گردید:

ستون مویینه DB5-MS به طول ۴۰ متر، قطر داخلی ۰/۱۸ میلی‌متر و ضخامت لایه ۰/۱۸ میکرومتر؛ برنامه حرارتی: ۲۷۰-۶۰ درجه سانتی‌گراد با شیب ۵ درجه سانتی‌گراد بر دقيقه؛ دمای محل تزریق ۲۸۰ درجه؛ گاز حامل: هلیم؛ سرعت حرکت گاز ۰/۹ میلی‌لیتر بر دقيقه؛ نسبت شکافت ۱ به ۴۳؛ مقدار تزریق: ۰/۱ میکرولیتر؛ دمای منبع یونیزاسیون: ۲۳۰ درجه سانتی‌گراد؛ مدد یونیزاسیون: EI؛ انرژی یونیزاسیون: ۷۰ eV.

برای شناسایی اجزای اسانس از طیف جرمی و ضربیت بازداری نسبی براساس زمان بازداری استانداردهای هیدروکربن اشباع و مقایسه آنها با مراجع استفاده شد [۱۵،۱۶،۱۷،۱۸]. برای اطمینان از صحت تشخیص ترکیبی که جزء عمده اسانس را تشکیل می‌داد از تزریق استاندارد (-)-پریل‌آلدید (ROTH) برای مقایسه ضربیت بازداری و طیف جرمی در شرایط یکسان با تزریق اسانس نیز استفاده گردید.

برای بررسی فلاونوئیدهای گیاه از ۵۰ گرم پودر آن به روش خیساندن، ۲۴ ساعت در متابول ۹۰ درصد و ۲۴ ساعت دیگر در متابول ۵۰ درصد و سپس تغليظ تا يك سوم حجم و دکانتاسیون ابتدا جهت جداسازی مواد زاید با کلروفرم، و سپس غنی‌سازی به وسیله اتیل استات و تغليظ عصاره اتیل استاتی و حل نمودن آن در متابول برای کروماتوگرافی روی سیلیکاژل GF₂₅₄ (MERCK) به روش تهیه‌ای استفاده شد

معرف، به ترتیب برای ماده یک: زرد کمرنگ و زرد فسفری و برای ماده دو: زرد و زرد نارنجی بود.

نتایج حاصل از طیف $^1\text{H-NMR}$ ۱ ماده یک و دو در جدول شماره ۲ و طول موج‌های ماقریم طیف متانلی و پس از معرف متوكسید سدیم، AlCl_3/HCl ، استات سدیم و استات سدیم / اسید بوریک در جدول شماره ۳ آمده است.

نتایج حاصل از طیف سنجی UV/Vis محلول متانلی این دو ماده با توجه به طول موج‌های ماقریم آنها (ظهور باند I در محدوده $310\text{--}350\text{ nm}$ و باند II در $250\text{--}280\text{ nm}$) نشان‌دهنده این مسئله است که دو ترکیب مذکور از دسته فلاون می‌باشند. با افزودن معرف متوكسید سدیم شیفت باژوکروم بزرگ در باند I نشان‌دهنده گروه OH آزاد در ناحیه 4° بوده با توجه به اینکه در طیف هر دو ماده در حضور این معرف یک باند جدید در محدوده $325\text{--}335\text{ nm}$ ظاهر گشته است در ناحیه ۷ نیز OH آزاد وجود دارد. این مسئله توسط شیفت باژوکروم در باند II در حضور استات سدیم نسبت به طیف متانلی که نشان‌گر گروه OH آزاد در ناحیه ۷ است نیز تایید می‌گردد. پس از افزودن معرف استات سدیم / اسید بوریک تنها شیفت بازو کروم در باند I ترکیب دو حائز اهمیت بوده نمایانگر گروه‌های OH ارتو دی هیدروکسی در حلقه B آن است. شیفت بزرگ در باند I در هر دو ترکیب در حضور معرف HCl/AlCl_3 نسبت به طیف متانلی نمایانگر وجود OH آزاد در ناحیه ۵ می‌باشد و شیفت بزرگ در باند I در حضور AlCl_3 نسبت به طیف HCl/AlCl_3 در ماده دو وجود گروه‌های OH ارتو هیدروکسی در حلقه B را تایید می‌کند [۱۹]. آنچه از نتایج طیف سنجی UV/Vis به دست می‌آید نشان‌دهنده این موضوع است که ترکیب یک و دو می‌تواند هر دو فلاون‌هایی با گروه‌های OH آزاد در نواحی ۵، ۷ و 4° بوده ترکیب دو در حلقه B خود، ارتو دی هیدروکسی آزاد دارد.

در طیف $^1\text{H-NMR}$ عدم ظهرور پیک در ناحیه $3/5\text{--}4/0\text{ ppm}$ نشان‌گر غیر گلی کوزیله بودن این دو ترکیب است. گروه OH ناحیه ۵ در حلال DMSO-d₆ به صورت پیک پهن در محدوده $12\text{--}14\text{ ppm}$ ظاهر شده است. ظهرور

[۱۹،۲۰]. دو سیستم حلال متفاوت زیر به ترتیب برای جداسازی ماده یک و ماده دو پس از بررسی سیستم حلال‌های معمول برای جداسازی فلاونوییدها موجود در مراجع و انتخاب سیستم حلال با توجه به نحو جداسازی لکه‌ها به کار رفت [۱۹،۲۰،۲۱]:

سیستم اول: کلروفرم: استن: اسید فرمیک (۸/۵: ۷۵: ۱۶/۵) سیستم دوم: کلروفرم: اتانول (۸۵: ۱۵)

مواد جداسده جهت حصول خلوص بیشتر مجدداً با سیستم‌های فوق مورد TLC قرار گرفتند. معرف به کار رفته برای ظهر لکه‌ها Natural Product (ROTH) ۱ درصد متانلی در نور UV366 بود. از ماده یک ۵ میلی‌گرم و از ماده دو ۷ میلی‌گرم به دست آمد که خلوص آنها توسط بررسی طیف متانلی آنها در محدوده $200\text{--}700\text{ nm}$ تایید گردید.

از دو ماده جدا شده جهت تعیین ساختمان، طیف ماوراءپیش به وسیله دستگاه اسپکتروفوتومتر Shimadzu UV/Vis 2100 در حلال متانل با استفاده از معرف‌های NMR $^1\text{H-NMR}$ و طیف $^1\text{H-NMR}$ توسط دستگاه BruckerDRX500Avance مدل d₆-DMSO در حلال $500\text{ mg}/\text{ml}$ قدرت مگاہتر گرفته شد [۱۹،۲۰]. با توجه به اینکه طیف‌های حاصل برای تعیین ساختمان ترکیبات اطلاعات کافی به دست می‌داد طیف جرمی آنها بررسی نگردید. جهت اطمینان از صحت شناسایی دو ترکیب مذکور هر یک از مواد یک و دو در سیستم حلال‌های خود در حضور دو استاندارد آبی‌ژنین و لوتوالین (ROTH) مورد کروماتوگرافی همزمان قرار گرفتند.

نتایج

اندام هوایی این گیاه در فصل گل دهی $1/3$ درصد انسان زردکمرنگ با بوی مطبوع و خاص دارد. در جدول شماره ۱ نتایج حاصل از شناسایی اجزای انسان آمده است. درصد عمدۀ انسان را مونوتربن‌های پریل‌آلدیید ($69/60$) و لیمونن ($16/55$ درصد) تشکیل می‌دهد (شکل شماره ۱).

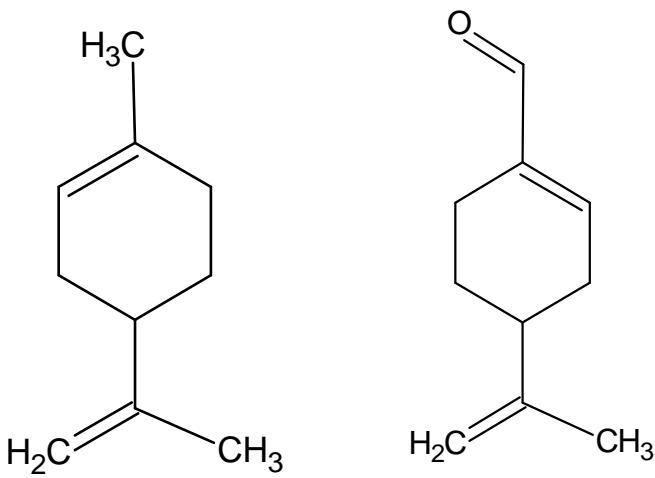
ماده شماره یک از $Rf=0/5$ و ماده شماره دو از $Rf=0/7$ به ترتیب از سیستم حلال‌های اول و دوم جدا شدند. رنگ مواد مورد بررسی در نور معمولی و زیر نور UV366 در حضور

اطلاعات به دست آمده نشان می‌دهد ماده شماره یک فلاؤن‌ویید آپیژنین و ماده شماره دو فلاؤن‌ویید لوئنولین می‌باشند و انجام کروماتوگرافی همزمان نیز صحت تشخیص را با توجه یکسان بودن Rf و رنگ در حضور معرف Natural Product برای استاندارد به کار رفته و ماده، تایید می‌کرد (شکل شماره ۲).

اطلاعات به دست آمده در محدوده ۶ - ۸ ppm با توجه به الگوی شکافت آنها و با توجه به اطلاعات به دست آمده از طیف سنجی UV/Vis ساختمان ترکیبات را مشخص می‌سازد، مضاف بر اینکه در ترکیب دو تعداد هیدروژن‌های ظاهر شده یکی کمتر بوده با توجه به الگوی شکافت نشان‌دهنده وجود ارتو هیدروکسی در حلقه B است (جداول شماره ۲ و ۳) [۱۹].

جدول شماره ۱- اجزای اسانس *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

شماره	نام ترکیب	درصد	اندیس بازداری محاسبه شده در ستون مویینه DB ₅ -MS	روش شناسایی
۱	لیمونن	۱۶/۵۵	۱۰۴۱	اندیس بازداری، طیف جرمی
۲	(-) - پریل آلدید	۶۹/۶۰	۱۲۷۶	اندیس بازداری، طیف جرمی و تزریق استاندارد
۳	پریل الکل	۷/۲۵	۱۲۹۷	اندیس بازداری، طیف جرمی
۴	لیمونن ۱۰ - ایل استات	۵/۳۵	۱۳۲۰	اندیس بازداری، طیف جرمی
مجموع شناسایی شده				۹۸/۷۵

Limonen

Perillaldehyde

شکل شماره ۱- ساختمان شیمیایی اجزای اصلی اسانس *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

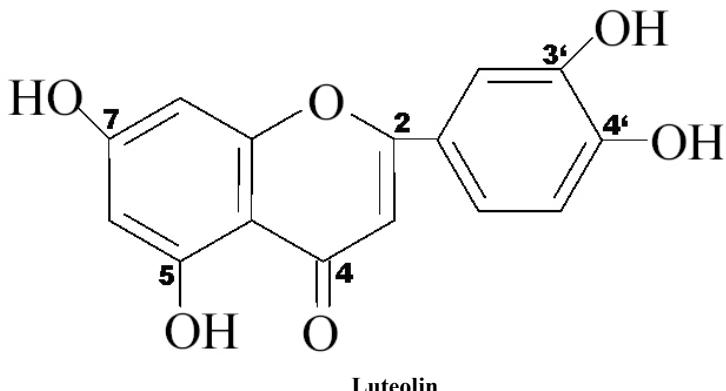
جدول شماره ۲- نتایج $^1\text{H-NMR}$ فلاؤنونییدهای *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

ماده ۲			ماده ۱			موقعیت*
J (Hz)	$\delta_{(\text{H})}$ ppm	تعداد هیدروژن	J (Hz)	$\delta_{(\text{H})}$ ppm	تعداد هیدروژن	
-	۶/۶۹، تکی	یک	-	۶/۷۶، تکی	یک	۳
-	۱۳/۰۰، تکی پهن	OH	-	۱۲/۹۸، تکی پهن	OH	۵
۲	۶/۲۵، دوتایی	یک	۱/۹	۶/۲۵، دوتایی	یک	۶
-	-	OH	-	-	OH	۷
۲	۶/۴۷، دوتایی	یک	۱/۹	۶/۵۲، دوتایی	یک	۸
۲	۷/۴۳، دوتایی	یک	۸/۸	۷/۹۴، دوتایی	یک	۲ ^r
-	-	OH	۸/۸	۶/۹۸، دوتایی	پک	۳ ^r
-	-	OH	-	-	OH	۴ ^r
۹	۶/۹۲، دوتایی	یک	۸/۸	۶/۹۸، دوتایی	یک	۵ ^r
۹و۲	۷/۴۴، دوتایی، دوتایی	یک	۸/۸	۷/۹۴، دوتایی	یک	۶ ^r

*شماره‌گذاری براساس شکل شماره ۲

جدول شماره ۳- نتایج طیف UV/Vis فلاؤنونییدهای *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

ماده دو	ماده یک	نوع طیف UV / Vis
۳۵۰ شانه، ۲۶۵، ۲۵۰	۳۳۵، ۲۹۴، ۲۶۵ شانه، ۲۹۰	متانالی
۴۰۰ شانه، ۳۲۵ شانه،	۳۹۵، ۳۲۵، ۲۷۸	در حضور متوكسید سدیم
۴۲۴، ۳۰۰ شانه، ۳۲۹ شانه،	۳۸۷، ۳۵۱، ۳۰۲، ۲۷۸	AlCl_3
۳۵۵ شانه، ۲۷۳، ۲۹۶ شانه، ۳۸۲ شانه،	۳۸۵، ۳۴۵، ۳۰۰، ۲۷۸	در حضور $\text{AlCl}_3 / \text{HCl}$
۳۸۵ شانه، ۳۲۷، ۲۷۰	۳۷۸، ۳۰۲، ۲۷۶	در حضور استات سدیم
۳۷۱ شانه، ۳۰۲، ۲۶۰ شانه،	۳۳۸، ۳۰۳، ۲۷۰ شانه،	در حضور استات سدیم / اسید بوریک

شکل شماره ۲- ساختمان شیمیایی دو فلاونوئید

رشد قارچ‌ها، ضداسپاسم ($ED_{50} = 0.197 \text{ mg/ml}$) و مسكن (ED = ۱-۳۲ mg/kg) موثر می‌باشد و پریل آلدید که بیش از ۵۰ درصد انسانس را تشکیل می‌دهد اثرات باکتریکش = $500 \mu\text{g/ml}$ (MIC = $500-1000 \mu\text{g/ml}$)، ضدکاندیدیا (MIC = $500 \mu\text{g/ml}$) و ضدقارچ (MIC = $250-500 \mu\text{g/ml}$) و مسكن از خود نشان داده است [۱۱]. اثرات باکتریکش و مسكن اثبات شده دو جزء عمدۀ انسانس (حدود $86/15 \text{ درصد انسانس}$) و در عین حال وجود درصد قابل توجه انسانس در گیاه (۱/۳ درصد) می‌تواند توجیه‌کننده مصرف این گیاه در مشکلات گوارشی که عمدتاً منشأی باکتریایی دارد، باشد.

فلاون‌های آپیژنین و لوთولین در سایر گونه‌های این جنس از جمله *D. moldavica*, *D. kotschy*, *D. integifolium* و *D. grandiflorum* نیز وجود دارند و همین امر سبب اثرات درمانی اثبات شده آنها می‌باشد [۴, ۵, ۷]. لذا وجود این دو ماده در گیاه *D. polychaetum* نیز می‌تواند مصرف آن را در طب سنتی منطقه توجیه نماید.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان از همکاری خانم دکتر مریم حمزه‌لو مقدم و خانم دکتر ام لیلا قاسمی نژاد قدردانی می‌نمایند.

بحث

در این تحقیق ۹۸/۷۵ درصد از ترکیبات انسانس گیاه *D. polychaetum* شناسایی گردید. درصد عمدۀ انسانس این گیاه را مونوتربین‌ها و به خصوص پریل آلدید و لیمونن تشکیل می‌دهند. بررسی طیف $^1\text{H-NMR}$ و طیف ماورای بنفش/ مریبی دو ترکیب جداسازی شده و مقایسه آنها با مراجع نشان می‌دهد دو ترکیب مذکور آپیژنین و لوთولین می‌باشند [۱۹, ۲۱].

در مقایسه ترکیبات انسانس سایر گونه‌های جنس *Dracocephalum* با این گونه مشخص گردید هر چند *D. kotschy* حضور پریل الکل در انسانس *D. thymiflora* و *D. multicaule* گزارش شده است، اما *D. polychaetum* پریل آلدید به عنوان جزء عمدۀ انسانس تاکنون در هیچ یک از گونه‌های مورد تحقیق گزارش نگردیده است [۴, ۵, ۶, ۱۱, ۱۴].

درصد انسانس در *D. polychaetum* در مقایسه با سایر گونه‌ها مانند *D. moldavica*, *D. kotschy* و *D. multicaule* که زیر یک درصد می‌باشد بالاتر است [۴, ۵, ۶]. لیمونن در *D. kotschy* و *D. thymiflora* نیز وجود دارد [۱۱, ۴]. تحقیقات نشان داده لیمونن که یکی از اجزای عمدۀ این انسانس می‌باشد به عنوان یک مهارکننده آنزیم مبدل آنزیوتانسین، ضدتومور، ضدوبیروس، باکتریکش، پیشگیری کننده از سرطان، ضدکاندیدیا، خلط‌آور، مهارکننده

1. Rechinger K H. Labiateae. In: Rechinger K H, ed. () Flora Iranica. No. 150: Graz: Akademische Druck_u. Verlagsanstalt, 1982; PP: 2, 53, 218, 226-7.
2. مظفریان ولی الله. فرهنگ نامهای گیاهان ایران. فرهنگ معاصر، تهران. ۱۳۷۵، ص ۱۳۷.
3. امین غلامرضا. گیاهان دارویی سنتی ایران. معاونت پژوهشی وزارت بهداشت و درمان، تهران. ۱۳۷۰، جلد اول، صفحات ۲-۴۱.
4. Kakasy AZ, Lemberkovics E, Kursinszki L, Janicsak G and Szoike E. Data to the phytochemical evaluation of Moldavian dragonhead (*Dracocephalum moldavica* L., Lamiaceae). *Herba Polonica*. 2002;48 (3): 112-119.
5. مجتب فراز، رستمیان عبدالحسین و خلیقی سیگارودی فرخناز. بررسی انسان اندام هوایی گیاه *Dracocephalum multicaule* بررسی انسان اندام هوایی گیاه *Dracocephalum multicaule* Montbr. & Auch. فصلنامه گیاهان دارویی. ۱۳۸۱، شماره ۴: ۷۳-۶۹.
6. Golshani S, Karamkhani F, Monsef-Esfehani HR and Abdollahi M. Antinociceptive effects of the essential oil of *Dracocephalum kotschy* in the mouse writhing test. *J Pharm Pharmaceut Sci* 2004; 7: 76-79.
7. Wang, XW. Luteolin. *Drugs of the Future*. 2000; 25: 146-149.
8. Jamzad Z, Grayer RJ, Kite GC, Simmonds MSJ, Ingrouille M and Jalili A. Leaf surface flavonoids in Iranian species of *Nepeta* (Lamiaceae) and some related genera. *Biochemical Systematics and Ecology*. 2003; 31: 587-600.
9. Li JB and Ding Y. Studies on chemical constituents from *Dracocephalum moldavica* L. *Zhongguo Zhong Yao Za Zhi*. 2003; 26: 697-8.
10. Uchiyama N, Kiuchi F, Ito M, Honda G, Takeda Y, Khodzhimamatov OK and Ashurmetov OA. New icetexane and 20 norabietane diterpenes with trypanocidal activity from *Dracocephalum komarovi*. *J Nat Prod*. 2003; 66: 128-31. Abs via PMID: 12542361.
11. Duke JA and Beckstrom-Sternberg SM. Handbook of medicinal mints. London, CRC Press. 2001; PP: 33-4, 402-10.
12. Sajjadi SE, Movahedian Atar AM and Yektaian A. Antihyperlipidemic effect of hydroalcoholic extract, and polyphenolic fraction from *Dracocephalum kotschy* Boiss. *Pharm Acta Helv*. 1998; 73: 167-170.
13. Hai P, Zhou S, Shang H and Zhao G. Antianoxic effects of *Dracocephalum tanguticum* on brain of mice. *Zhong Yao Cai*. 1997; 20: 198-200.
14. Lu M and Tian X. Analysis of the essential oil of *Dracocephalum heterophyllum* Benth. *Acta Pharmaceutica Sinica*. 1997; 34: 925-927.
15. Adams RP. Identification of essential oil components by gas chromatography-mass spectroscopy. Illinois, Allured publication Corporation. 2001: 9-456.
16. Ramaswami SK, Von Geldem T and Gargiullo R. J. Sesquiterpene hydrocarbons from mass confusion to orderly line-up. *Flavour Fragr. J*. 1989; 951-980: 16-20.
17. Kovats E. Gas chromatographische charakterisierung organischer verbindungen. *Helv. Chem. Acta*. 1958; 41: 1915-1932.
18. Van Den Dool H and Kratz PD. A generalization of the retention index system including linear temperature programmed gas-liquid partition chromatography. *J. Chromatography*. 1963; 2: 463-471.
19. Markham KR. *Techniques of flavonoid identification*. London; Academic Press. 1982, PP: 1-120.
20. Wagner H and Bladt S. Plant drug analysis. Berlin; Springer-Verlag. 1996, PP: 195-210.
21. Mabry T, Markham JKR and Thomas MB. The systematic identification of flavonoids. Berlin, Springer-Verlag. 1970, PP: 1-300.